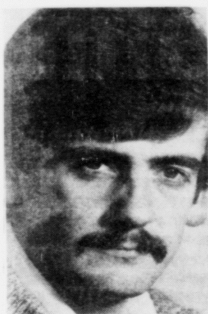

Fastlønarskipan til fiskavirkisfólk

Nógv hevur verið skrivað og tosað um trupulleikar, sum flakavirkini hava orsakað av vantandi arbeiðsmegi. Tað er umráðandi at loysa hesar trupulleikar skjótast møguligt, samstundis sum vit ásanna, at flakavinnan stendur á einum vegamóti.

Teir borgarligu, nú tað nærkast vali, kappast um at gita hvar arbeiðsmegin er farin, fyri at tann hátt at skáka sær undan kjarnini í málinum, sum er at finna í fylgjandi spurningum:

Hvi rýma fólk av flakavirkjunum?

Hvi stóðast ungdomur in ikki á flakavirkjunum? Hvi eru flakavirkini

tann ævigi taparin í dystinum um arbeiðsmegin?

Er tað ikki tí at flakavirkini eru lægst lønta arbeiði i landinum. Missa nógvur tímar um árið orsakað av óstöðugari ráverutíðing.

Er flakavirkini ikki tað strævasta arbeiðið, ein kann velja sær.

Er tað ikki tí, at arbeiðsmhvørvið er vánaligt í mun til onnur arbeiðspláss.

Nakað er tó gjørt fyri at bota um frammanfyrirstandandi skeivleikar í hesum valskeiðinum.

Vit kunnu nevna: Ar-

beiðseftirlitið er og verður utbyggt við deildum kring landið. Arbeiðsmedisinari er settur og fer hann saman við arbeiðseftirlitinum at vera við til at bota um arbeiðsmhvørvið á m.a. flakavirkjunum.

Nýggj lóg um fritíð er framd, sum gevur eina longda fritíð úr 4 upp í 5 vikur og eina hækking av fritíðarprosentinum úr 9,5% upp í 12%.

Lógin um eftirlønargrunn er samtykt og koma tær fyrstu útgjaldingarnar 1. jan. 1992. Henda lóg tryggjar m.a. teimum, sum ikki hava

møguleika, at fáa fult tímatal, líka hoga eftirløn sum tey, ið fáa fasta løn.

Enn er tó langt eftir á mál og fer Javnaðarflokkurin at arbeiða víðari fyri at finna eina fastlønarskipan ella minstulønarskipan fyri fiskavirkisfólk og onnur við skiftandi inntøkumøguleikum, sum saman við eini útbúgving og skúling av flakafólki fer at gera arbeiðið meira áhugavert og viðkomandi.

Hóast omanfyrenevndu mál eru loyst ella møguliga fáa eina loysn, er ikki við hesum sagt, at fiskavinnan vinnur dystin um

arbeiðsmegin. Skulu vit gera okkum vónir um tað, má vinnan mennast og umleggjast við tí fyri eyga, at framleiða dýrari vørur og harvið fáa meira burtur úr okkara ráverutíðing, sum hóast alt er avmarkað í tonsum.

Fyri at loysa trupulleikar er tað neyðugt, at vit ásanna, at teir eru har, tað ger Javnaðarflokkurin!

Set tí kross við lista C.

Jóhannes S. Ellefsen

Hugsið ikki um lótuvinning

Í fiskivinnumálum sum í øðrum málum, hugsar Javnaðarflokkurin ikki um lótuvinning, men um varandi loysnir

Hóast nógv og ofta ósakligan ágang frá andstøðuni, hevur henda samgonga megna at sett skjótt á nógva staðni, og fingið týðandi mál ígjøgnum.

Taka vit fiskivinnuna so er einki nýtt fiskiloyvi útskriva til feskiskafloktan í hesum, nú skjótt farna

valskeiði.

Havi sjálvur fiska undir Føroyum og tiskil kunna fylgt við gongdini og tí vaksandi veiðiflota sum er lagstur á grunnarnar tey síðstu árin.

Tað hevur vist seg at vera nógv til av smáum upsa, og minni av stórum upsa tey síðstu árin, og er

tað alneyðugt at tann smái upsin sleppur at vaksa, so meiri útbýti fæst úr honum.

Hóast Vaktartænastan hevur heimild at stongja økir har nógvrar ungfiskur er, ávist tíðarskeið, hevur ikki verið mett, at hesi tiltøk hava verið nóg mikið at verja ungfiskin.

Avgjørt er tí at vaksa um meskaviddina, veit at fiskimenn sum trola ikki eru glaðir fyri hetta, men er hetta neyðugt fyri at verja tann tydingarmesta botnfiskastovn sum vit hava undir Føroyum.

Kondemnerings ella upphøggingargrunnur er

Hans Martin Hansen, Nólsoy. Valevni Javnaðarflokksins í Suðurstreymoy

settur á stovn og farin at virka.

Við oktari meskavidd og

færri skipum á grunninum, skuldu móguleikarnir verið fyri at fingið tað optimalu veiðuna undan Føroyum í eina fasta legu.

Harumframt, við ásettum dagatali hvønn túrin, skuldu vit kunna fingið eina fyrstafloks vøru til lands, sum verður hagrædd til eina vøru ið gevur besta prisin, hetta skuldi komi bæði manning og skipum til góðar.

Góðu nólsoyingar, tit sum bygdu eitt flakavirki í bygdini, og skaptu eitt arbeiðspláss her fyri at tað skuldi bliva livilgari, men vegna fleiri óhepnar fylgir mátti lata aftur. Hver hjálpti okkum úr

hesi óhepnu støðu. Tað vita tit.

Javnaðarflokkurin hugsar um tey smærri plássini, og tryggjar at tað framhaldandi skal vera liv laga úti um oyggjarnar. Javnaðarflokkurin hugsar frameftir, og ikki ber um lótuvinning, hann tekur avgerðir fram í tíðina, bæði fólk og landi at gagni.

Nólsoyingar yvast ikki. Gott val.

Nólsoy 1. nov. 1988
Hans Martin Hansen
Nólsoy

Viðmerking til rættleiðing

Hin 1. november hevur Ólavur Jacobsen, fyrrverandi stjóri á Vikarvirkinum skrivað nakað sum hann kallar rættleiðing í Dimmalætting.

Tað sær út til, at Ólavur hevur fingið okkurt skeivt at vita.

Tað er beint at umfiggingin av Vikarvirkinum varð frammi á valfundinum bæði í Tjørnuvík og í Vik.

Í Tjørnuvík varð tosað nógva um uttanlandaskuld. Eg færdi fram, at undir teimum landsstýrunum, vit høvdu havt, høvdu vit norðstreymoyingar, bert hoyrt um uttanlandaskuld, — vit høvdu ongan tíð tikið nokur serlig uttanlandalan.

Í hesi óktu uttanlanda-

skuldini, sum nú hevði verið, varð eg glaður fyri, at eisini vit høvdu fingið part í teimum lánunum, sum vóru komin inn og nevndi, at Vikarvirkið var umfiggið við uttanlandaláni.

Eisini varð nevnt, at samgongan hevði givið landskassaveðhald til hetta uttanlandalánið. Um tað er vanligt ella ikki, tori eg ikki at siga, men soleiðis er tað.

Á fundinum í Vik var nógva roknað upp, sum vanligt er — fólk vilja hava at vita, hvat politikkarnir gera, tá teir velja teir fyri fyra ár í senn — og har vóru upproknaðir teir havna-studningar o.a., sum samgongan hevði skaffað til bygdina.

Viðvíkjandi Vikarvirkinum, sum eg visti fór at verða borið upp á mál, er tað soleiðis, at eg, áðrenn eg fór á fund norðuri í Vik, ringdi til Ólav Jacobsen. Eg segði honum, at eg

ætlaði at siga, at eg hevði hjálpt til við hesi figgingini norðuri í Vik. Hann svaraði: „Tað kanst tú gott siga, tí tú hevur altíð verið góður at heitt á. Veruleikin er tann, at eg havi havt nógva samskipti við flakavirkið í Vik og serliga við Ólav, og vit hava roynt ymist — sumt hevur eydnast, annað hevur ikki eydnast, soleiðis er tað nú einaferð.“

Tí gjørdist eg eitt sindur skakkur yvir rættleiðingina, eg sá í Dimmalætting.

Her skivar Ólavur, at hann í veruleikanum ikki hevur sett seg í samband við meg, fyrr enn hann søkti um at fáa returnar eftirgívnar í landsstýrinum. Hetta er ikki so. Tað veit Ólavur ómetaliga væl, og havi eg m.a. eitt skriv liggjandi frammanfyri mær, sum er dagfest 7. januar 1987 og ljóðar

soleiðis:

Til Thomas Arabo.

Hervið sendi eg tær kopi av tí vit tosaðu um 30.12.86. Vilt tú gera so væl at fáa váttað frá landsstýrinum, at tað stendur við makt, at henda upphædd er tók hjá okkum, tí húsið er uppbyggt. Vóni at hoyra frá tær.

Heilsan
P/F Vikavirkið
Ólavur Jacobsen
Peningurin, talan er um, er tað lánið, sum fyrra landsstýrið jattaði uppá 750.000 kr. Tað varð jattað til Vikavirkið, men hjálpti eg teimum at fáa peningin fluttan yvir til tað nýggja partafelagið,

sum skuldi taka sær av saltfiskaframleiðslu.

At láta sum um eg als ikki havi verið uppi í hesum, tað er burturvið og ikki beint.

Viðvíkjandi rentunum, ið ikki vórðu eftirgívnar, havi eg eisini kannað tað málið. Eg helt sjálvur, at tann nýggja lógin, vit hava samtykt, skuldi givið móguleikar fyri at eftirgívið rentur, men lögfrøðingarnir í Tinganesi siga, at heimild er ikki at eftirgeva rentu, sum er góldin. Hevði hon verið ógóldin, hevði stóðan móguliga verið órðvisi.

Virðingarmest
Thomas Arabo

Fólkafloksmenn

siga eitt og gera eitt annað.